

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena și Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Iurii Mihail xxxxx, născut la xxxxx, originar
și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.08.2017 – 26.10.2017;

Instanța de apel: 23.11.2017 – 31.01.2018;

Instanța de recurs: 02.05.2018 – 04.09.2018.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Central din 26 octombrie 2017, adoptată în procedura simplificată, prevăzută la art.364¹ Cod de procedură penală, Iurii Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(2) lit. b) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2 250 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 112 500 lei.

A fost respinsă cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată de la Iurii Mihail în folosul statutului în sumă de 2 007,68 lei.

Tot prin aceeași sentință, a fost respinsă cerința privind confiscarea în mod solidar de la Iurii Mihail a sumei de 750 euro, ceea ce conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a RM pentru anul 2016 constituie echivalentul a 16 542,75 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Iurii Mihail într-o zi nestabilită a lunii noiembrie 2016 și până în a doua jumătate a lunii decembrie 2016, acționând prin înțelegere prealabilă și împreună cu o altă persoană, susținând că au influență asupra persoanelor publice din cadrul Secției Înmatricularea Transportului și

Calificarea Conducătorilor Auto din or. Ungheni, în atribuțiile de serviciu a cărora intră primirea examenelor de calificare auto și eliberarea permiselor de conducere, au săvârșit infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

Astfel, el acționând în mod intenționat și din interes material, acționând prin înțelegere prealabilă și împreună cu o altă persoană, susținând în continuare că are influență asupra unor persoane publice din cadrul Secției de Înmatricularea Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto din or. Ungheni, ce vor examina cunoștințele teoretice și practice în cadrul susținerii examenului de către cet. Dereniov Ilie și aprecierii acestuia cu calificativul „admis” în cadrul examenului pentru obținerea permisului de conducere auto pentru categoriile „A” și „B”, și care sunt persoane publice în atribuțiile de serviciu ale cărora intră evaluarea cunoștințelor și calificarea conducătorilor auto și, respectiv eliberarea permiselor de conducere auto, în scopul de a-i determina pe aceștia să-i evalueze pozitiv cunoștințele și respectiv să-i elibereze permisul de conducere auto, a solicitat, a pretins și a primit personal, în scopurile indicate supra suma de 750 euro, împreună cu dosarul de școlarizare a titularului, care au fost transmiși acelei persoane, bani pe care Iurii Mihail i-a primit personal în 3 tranșe de la Dereniov Ilie, în locuri diferite, pe parcursul lunii noiembrie 2016 și până la data de 20 decembrie 2016, după cum urmează: 420 euro au fost primiți în apropierea SÎT și CCA Ungheni, 280 euro au fost primiți la oprirea de lângă fosta Uzină Biochimică din or. Ungheni, bani care conform cursului mediu anual din anul 2016 pentru euro stabilit de către Banca Națională constituia suma de 16 542,75 lei, fapt după care în cadrul efectuării mai multor acțiuni de urmărire penală și măsuri speciale de investigații pe dosar, la 11.05.2017 Iurii Mihail a fost reținut de către colaboratorii Direcției Generale Teritoriale Nord a Centrului Național Anticorupție.

În drept, prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Iurii Mihail în baza art.326 alin.(2) lit. b) Cod penal, traficul de influență, după indicii calificativi *pretinderea, acceptarea, primirea, personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către procuror și inculpatul Iurii Mihail.

3.1. Procurorul a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea ce ține de respingerea încasării cheltuielilor de judecată în sumă de 2007,68 lei și respingerea aplicării confiscării speciale în baza art.106 Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit căreia să fie dispusă confiscarea în mod solidar de la inculpatul Iurii Mihail suma de 750 euro, cu trecerea forțată și gratuită a mijloacelor bănești nominalizate în folosința și proprietatea statului, să fie dispusă încasarea de la Iurii Mihail în folosul statului cheltuielile judiciare în sumă de 2007,68 lei pentru efectuarea acțiunilor procesuale.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a indicat că prima instanță a admis o eroare, și anume cu toate că din probele administrate în cadrul judecării cauzei penale vinovăția inculpatului a fost stabilită în limitele art.326 alin.(2) lit. b) Cod penal, sentința de condamnare și pedeapsa stabilită lui Iurii Mihail a fost motivată pentru comiterea infracțiunii de trafic de influență, în partea dispozitivă a sentinței instanța de judecată, eronat l-a recunoscut vinovat pe inculpat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.362 alin.(2) lit. b) Cod penal.

De asemenea, apelantul a indicat că instanța de judecată a respins neîntemeiat solicitarea acuzatorului de stat cu privire la dispunerea confiscării speciale în conformitate cu art.106 Cod penal, din motiv că nu poate fi solicitată o sumă de bani solidar de la o singură persoană, prin prisma prevederilor art.530 Cod civil. La fel a motivat că, potrivit art.106 alin.(2) lit. a) Cod penal, sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni. Totodată, suma de 750 euro s-a dovedit a fi transmisă de cet. Dereniov Ilie, iar instanța a motivat că, întrucât banii nu sunt proprietatea statului, aceștia ne fiind depistați în cadrul urmăririi penale, persoana care a transmis banii își poate rezerva dreptul de a solicita restituirea acestora.

În opinia acuzatorului de stat este vădit neîntemeiată concluzia instanței de judecată că, la caz, nu sunt aplicabile prevederile art.106 alin.(2) Cod penal.

Conform art.106 alin.(2) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate, iar în cazul când aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

Prin urmare, în cazul dat, s-a stabilit faptul că condamnatul Iurii Mihail la momentul reținerii nu mai deținea mijloacele bănești dobândite ilicit ca rezultat al comiterii infracțiunii de trafic de influență, deoarece denunțatorul Dereniov Ilie a dat banii lui Rudico Elena prin intermediul lui Iurii Mihail urmărind un avantaj criminal.

Respectiv, instanța de judecată urma să dispună obligatoriu confiscarea în mod solidar de la condamnatul Iurii Mihail a părții de bani primiți ilegal de la Dereniov Ilie în sumă de 375 euro, iar partea restantă de 375 euro (din suma totală de 750 euro) urmează să fie încasată de la Rudico Elena, în cadrul examinării cauzei penale de acuzare a acesteia.

Totodată, procurorul a invocat că prin sentința nominalizată instanța incorect a respins solicitarea procurorului privind încasarea de la Iurii Mihail a cheltuielilor de judecată legate de efectuarea acțiunilor de urmărire penală.

Astfel, conform prevederilor art.227 Cod de procedură penală „cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate

sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.”

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14 Cod de procedură penală „La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni: ... cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare... ”.

În speță, instanța de judecată a respins solicitarea de încasare de la condamnatul Iurii Mihail a cheltuielilor suportate de stat în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, care urmează a fi plătite din contul inculpatului în sumă de 2007,68 lei.

Potrivit recurentului, prima instanță eronat a concluzionat că de către condamnat pot fi compensate doar cheltuielile judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali a părții vătămate sau a părții civile, iar celelalte cheltuieli judiciare se plătesc din sumele alocate de stat.

Apelantul a menționat, că poziția instanței este una greșită, legea fiind interpretată și aplicată incorect, instanța de judecată nu a luat în considerație prevederile art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, care stipulează că „cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.”

3.2. Inculpatul Iurii Mihail a solicitat casarea parțială a sentinței în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termen de probă de 1 an.

În motivarea apelului, inculpatul a indicat că și-a recunoscut vina în cele comise și în prima instanță a solicitat examinarea cauzei penale în baza art.364¹ Cod de procedură penală confirmând integral învinuirea adusă de acuzatorul de stat.

De asemenea, a menționat că în cadrul urmăririi penale, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, respectiv a solicitat să-i fie stabilită o pedeapsa echitabilă, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termen de probă, din motiv că pedeapsa stabilită prin sentință este inequitabilă, luând în considerație că el nu este încadrat în câmpul muncii, este căsătorit și are la întreținere un copil minor, nu are o sursă de existență fiind în imposibilitate de a achita amenda în mărime de 112 500 (o sută doisprezece mii cinci sute) lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2018, au fost admise apelurile, sentința a fost casată parțial, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia Iurii Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an.

S-a dispus confiscarea de la Iurii Mihail în beneficiul statului echivalentul în valută națională la momentul executării a sumei de 750 Euro.

În rest, celelalte dispoziții au fost menținute .

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a indicat că sentința este atacată doar în latura pedepsei, cheltuielilor judiciare, precum și confiscării speciale, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală.

Ce ține de apelul procurorului, instanța de apel l-a admis în latura confiscării în beneficiul statului a sumei de 750 Euro.

La caz, instanța de apel a notat că este neîntemeiată motivarea instanței că nu poate fi încasată de la inculpat suma de 750 Euro, deoarece nu a fost depistată la Iurii Mihail, or, suma dată este o valoare valutară care a fost utilizată la săvârșirea infracțiunii.

La acest capitol, instanța de apel a statuat că, persoana (martorul Dereniov Ilie) s-a adresat organului de drept, doar după ce a transmis banii pentru obținerea permisului de conducere și a văzut că nu este nici un rezultat.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a concluzionat în speța dată sunt aplicabile prevederile art. 106 Cod penal, respectiv este necesară confiscarea sumei indicate supra în folosul statului de la inculpatul Iurii Mihail.

Ce ține de solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel a concluzionat, că judecând cauza penală în privința lui Iurii Mihail, în această latură, instanța de fond nu a admis derogări de la procedura penală, soluția instanței de fond de respingere a cererii procurorului în latura dată fiind una întemeiată și corectă, drept urmare în acest sens apelul procurorului a fost respins.

În acest context, instanța de apel a indicat, că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea documentării cazului și anume: salariul procurorului și a ofițerului de urmărire penală, inclusiv contribuțiile și primele de asigurare ale acestora, copertele folosite la dosar, hârtia utilizată și plicurile, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului.

Instanța de apel a constatat că prima instanță corect și motivat a decis respingerea solicitării procurorului în latura încasării cheltuielilor judiciare de la inculpat, respectiv nu există vreun temei de casare a sentinței primei instanțe în latura respectivă, motiv pentru care cererea respectivă a procurorului a fost respinsă ca nefondată.

Referindu-se la apelul inculpatului, instanța de apel a constatat că acesta urmează a fi admis, or, prima instanță deși a indicat că a ținut cont de prevederile art.art.61, 75 Cod penal, prin stabilirea pedepsei sub formă de amendă, nu a acordat deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal, cât și prevederilor art.75 Cod penal, incorect individualizând pedeapsa aplicată inculpatului.

Potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

Din conținutul sentinței atacate s-a constatat, că prima instanță a stabilit inculpatului o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2 250 unități convenționale echivalentul a 112 500 lei.

În contextul dat, instanța de apel a menționat că, în ședința primei instanțe, apărarea a solicitat aplicarea în privința inculpatului a pedepsei închisorii cu suspendarea

condiționată a executării acesteia, indicând că nu este de acord cu pedeapsa sub formă de amendă solicitată de acuzare, pe motiv că inculpatul nu este încadrat în câmpul muncii, nu are careva venituri și nu va fi în stare să achite amenda, totodată instanța aplicând pedeapsă contrar voinței apărării, nu a motivat din care considerente nu aplică inculpatului pedeapsa solicitată de apărare.

Așadar, instanța de apel a indicat că, deși potrivit categoriilor de pedeapsă prevăzute de art.62 Cod penal, pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată solicitată de apărare este mai aspră decât pedeapsa cu amenda, în speță în coraport cu circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, care a solicitat o pedeapsă sub formă de închisoare cu suspendare condiționată din motiv că situația financiară a familiei sale este grea, instanța de apel a considerat oportună aplicarea în privința lui Iurii Mihail a pedepsei închisorii cu suspendarea condiționată a pedepsei.

Cu referire la invocarea apelanților ce ține de încadrarea acțiunilor lui Iurii Mihail, instanța de apel a reiterat faptul, că deși prin sentință, a fost corect reținută în sarcina inculpatului fapta prevăzută de art.326 alin.(2) lit. b) Cod penal, printr-o eroare mecanică în partea dispozitivă a sentinței, instanța de fond a indicat că inculpatul se recunoaște vinovat și se condamnă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.362 alin.(2) lit. b) Cod penal, astfel instanța de apel consideră oportun de a corecta eroarea respectivă recunoscându-l vinovat pe Iurii Mihail în baza art.326 alin.(2) lit. b) Cod penal.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel procurorul a contestat-o cu recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, recurentul invocă că instanța de apel eronat a stabilit pedeapsa inculpatului, în raport cu infracțiunea comisă.

Recurentul menționează că instanța de apel a admis o eroare la judecarea apelului creând o situație mai gravă inculpatului.

Astfel, potrivit art.410 alin.(1) Cod de procedură penală - instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.

Conform art.69 Cod penal, pedeapsa închisorii este una mai aspră decât pedeapsa amenzii, iar prin stabilirea unei noi pedepse inculpatului sub formă de închisoare, instanța de apel a extins limitele examinării apelului prevăzut de art.410 Cod de procedură penală, pentru care motiv consideră că decizia este una ilegală.

La fel, procurorul consideră neargumentată excluderea încasării de la inculpatul Iurii Mihail în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 2007,68 lei.

Consideră recurentul că instanțele de judecată au interpretat eronat prevederile art.227 alin.(1) Cod de procedură penală, conform căruia cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, or, potrivit art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi admis, cu casarea parțială a hotărârii atacate.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limita temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală și formulate în cererea de recurs.

Așadar, Colegiul penal lărgit constată că procurorul critică decizia instanței de apel în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și latura civilă, invocând că instanța de apel eronat a modificat pedeapsa stabilită inculpatului, prin ce a încălcat prevederile art.410 alin.(1) Cod penal. Totodată, invocă recurentul că instanța de apel greșit a menținut soluția de respingere a cheltuielilor de judecată solicitate spre încasare de către procuror.

Colegiul penal apreciind argumentele procurorului privind respingerea de către instanțele de fond a încasării cheltuielilor judiciare din contul lui Iurii Mihail în beneficiul statutului, conchide că argumentele date sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

În susținerea concluziilor sale, Colegiul penal punctează că instanța de apel corect a reținut că cheltuielile solicitate, sub formă de salariul procurorului și a ofițerului de urmărire penală, inclusiv contribuțiile și primele de asigurare ale acestora, copertele folosite la dosar, hârtia utilizată și plicurile, sunt cheltuieli întreprinse pentru desfășurarea acțiunilor procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii.

În sensul dat, Colegiul penal constată faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

Într-o altă ordine de idei, judecând recursul procurorului și analizând argumentele aduse de recurent în susținerea soluției solicitate în partea stabilirii pedepsei inculpatului, Colegiul relevă, că concluzia instanței de apel privind stabilirea inculpatului a unei noi pedepse sub formă de închisoare inculpatului, este greșită și care încalcă normele legale.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel a modificat pedeapsa stabilită inculpatului de către prima instanță, în sensul agravării acesteia.

Potrivit sentinței, prima instanță i-a stabilit inculpatului Iurii Mihail pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 2 250 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 112 500 lei (o sută doisprezece mii cinci sute) lei. Nefiind de acord cu pedeapsa stabilită, inculpatul a contestat decizia instanței de apel solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendarea executării acesteia, motivând că nu are surse financiare pentru a achita amenda stabilită.

În speța dată, Colegiul penal lărgit punctează că procurorul a contestat cu apel sentința doar în latura civilă a acesteia, iar inculpatul Iurii Mihail în latura penală.

Judecând cauza, instanța de apel a concluzionat că este oportun de a admite apelul inculpatului, cu casarea sentinței în latura penală, stabilindu-i ultimului o pedeapsă în baza art.326 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art.90 Cod penal, a suspendat condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 an.

În situația dată, Colegiul penal consideră că instanța de apel, la judecarea apelurilor declarate a comis o eroare gravă, și anume a încălcat regula neagrării situației în propriul apel, regulă prevăzută la art.410 Cod de procedură penală.

Prevederile art.410 alin.(1) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel. Alin.(2) al art.410 Cod de procedură penală, prevede că aceeași regulă se aplică și în cazul în care apelul a fost declarat în favoarea unei părți de către procuror.

De menționat că regula neagrării situației se aplică tuturor titularilor dreptului de apel, cu excepția cazului când procurorul atacă hotărârea în defavoarea inculpatului, iar instanța de apel este în drept, după caz, de a-i agrava situația acestuia în orice sens.

Instanțele de apel vor avea în vedere și faptul că regula neagrării situației guvernează nu numai pedeapsa, dar și oricare alt aspect al laturii penale, cum ar fi, spre exemplu, recunoașterea unor circumstanțe agravante, schimbarea încadrării juridice a faptei într-o infracțiune mai gravă, chiar dacă pedeapsa nu se va majora.

Reținând aceste prevederi legale, hotărârea poate fi modificată numai în favoarea celui care a exercitat-o, iar în cazul în care apelul s-a declarat și în defavoarea celui vinovat, instanța va judeca apelul doar în limitele cerințelor invocate de alți apelanți, esența și importanța acestui principiu constând în faptul de a asigura și a garanta libertatea folosirii căii de atac de către părți fără teama că odată exercitată, calea de atac le poate înrăutăți situația.

Raportând prevederile menționate la speța dată, Colegiul penal menționează că în speța dată, procurorul a contestat sentința primei instanțe, doar în latura civilă a acesteia, respectiv instanța de apel nu era în drept a stabili o pedeapsă mai aspră decât cea stabilită de prima instanță, chiar dacă inculpatul a solicitat acest fapt. Prin urmare, Colegiul accentuează că potrivit art.62 Cod penal, categoria de pedeapsă, amenda este mai ușoară decât categoria de pedeapsă, închisoarea.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit conchide că prin stabilirea pedepsei cu închisoare inculpatului, instanța de apel a creat o situație mai gravă pentru acesta, astfel încălcând prevederile procesual penale, ceea ce constituie o încălcare gravă a drepturilor și libertăților persoanei inculpate. De altfel, nu pot fi puse la baza casării sentinței în partea stabilirii măsurii de pedeapsă sub formă de amendă, argumentele despre starea materială a vinovatului, or, modalitatea de achitare a amenzii este prevăzută de legislație și în astfel de situații, care sânt invocate de inculpat și apărare.

În concluzie, dat fiind faptul că procurorul a contestat sentința doar în latura civilă, iar inculpatul în latura penală, solicitând o pedeapsă mai aspră, Colegiul penal

conchide, că instanța de apel greșit a admis apelul inculpatului, casând parțial sentința, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și a admis o eroare procesuală care cade sub incidența temeiului prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, din care motiv va menține soluția dată de prima instanță, potrivit căreia lui Iurii Mihail i-a fost stabilită pedeapsa în baza art.326 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală sub formă de amendă în mărime de 2 250 unități convenționale, ce constituie suma de 112 500 lei (o sută doisprezece mii cinci sute) lei.

8. În corespundere cu art.435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2018 în partea stabilirii pedepsei, cu menținerea sentinței Judecătoriei Ungheni, sediul Central din 26 octombrie 2017, potrivit căreia lui Iurii Mihail xxxxx i-a fost stabilită pedeapsă în baza art.326 alin.(2) lit. b) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 2 250 unități convenționale, ce constituie suma de 112 500 (o sută doisprezece mii cinci sute) lei.

În rest, se mențin dispozițiile deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 04 octombrie 2018.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Boico Victor